

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818204085
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818204085.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, proti žalovaným: 1/ Q. V., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom V., G. ulica XX/XX, občan SR, 2/ V. Q., narodený XX.X.XXXX, bytom V., O. XX/X, občan SR, obaja v spore zastúpení Občianskym združením OPOS, so sídlom Trenčianska Teplá, A. Hlinku 1084/24A, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 1.754,46 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná 1/ a žalovaný 2/ m a j ú voči žalobcovi nárok na trovy konania v rozsahu 100%, o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, podanou na tunajší súd dňa 07.09.2018 domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 1.754,46 EUR spolu s úrokom vo výške 4,70 % ročne zo sumy 1.624,93 EUR od 08.09.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 1.754,46 EUR od 08.09.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXX 7 10 a stavebnom úvere č. XXXXXX 0 08 zo dňa 31.03.2007, v súlade s ktorou žalobca poskytol žalovanému 1/ mimoriadny medziúver vo výške 13.410,34 EUR. Medziúver bol čerpaný dňa 19.04.2007 v sume 13.277,57 EUR, dňa 31.12.2008 v sume 0,01 Eur (prechod na EUR), dňa 19.04.2007 poplatok za spracovanie mimoriadneho medziúveru vo výške 116,18 EUR a poplatok za vystavenie biankozmenky vo výške 16,60 EUR zaúčtované v zmysle čl. II Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Žalovaná 1/ sa zaviazala do pridelenia cieľovej skupiny splácať úroky mimoriadneho medziúveru splátkou vo výške 110,54 EUR mesačne, ktorá bola v zmysle zmluvy započítaná na dohodnuté úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 7,99% , zároveň sa zaviazala vkladať do nasporenia 40% cieľovej sumy na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 82,98 EUR . V zmysle čl. I. zmluvy o úvere nastalo dňa 31.12.2013 pridelenie cieľovej sumy a zaúčtovaním konta medziúveru s kontom stavebného sporenia sa medziúver zmenil na stavebný úver. Dňa 31.12.2013 došlo k vyrovnaniu medziúveru nasporenou sumou 7.063,98 EUR a keďže medziúverové prostriedky boli poskytnuté v sume 13.410,34 EUR, výška stavebného úveru predstavovala rozdiel a to sumu 6.346,36 EUR. Ku dňu pridelenia cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení bol na konte medziúveru dlh vo výške 13.874,16 EUR a na konte stavebného sporenia bola nasporená suma vo výške 7.063,98 EUR, rozdiel medzi týmito sumami 6.810,18 EUR je výškou poskytnutého stavebného úveru, ktorý sa žalovaná 1/ v zmysle čl. II. Zmluvy o úvere zaviazala splácať vrátane úrokov vo výške 4,70% pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 145,22 EUR , jednotlivé vklady boli započítané na uspokojenie pohľadávky v poradí: sankčné úroky, poplatky, úroky a istina. Žalovaný 2/ prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí žalovaná 1/,

ktorá ale porušila zmluvne dohodnuté podmienky a stavebný úver prestala riadne a včas splácať. Listom z 14.06.2017 žalobca vyzval žalovanú 1/ na doplatenie omeškaných splátok, pričom ju zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti, žalovaný 2/ na písomné upozornenie nereagoval. Omeškané splátky neboli doplatené a žalobca dňa 07.09.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu 1.949,46 EUR, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1.624,93 EUR, z nezaplatených úrokov vo výške 125,53 EUR, z nezaplatených poplatkov vo výške 4,- EUR a z poplatkov vo výške 195,- EUR, ktoré si žalobca neuplatňuje a uplatňuje si bez tejto sumy čiastku 1.754,46 EUR. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká a preto žalobca úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 4,70% a zároveň úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne.

2. Žalovaní 1/ a 2/ sa k žalobe vyjadrili podaním zo dňa 05.11.2018, namietli žalobu a žiadali ju v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Popreli tvrdenia žalobcu v celom rozsahu s tým, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepredložil súdu dôkazy, na základe ktorých si uplatňuje a odôvodňuje svoj nárok. Súdu neboli predložené listiny, podľa nich ide iba o listiny súkromné a to: výpis z účtu zo zosplatneného úveru, výpis z účtu stavebného sporenia, výpis z účtu konta medziúveru. Namietli tiež veľkosť predložených listín a to Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, VOP, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, k tak miniatúrnym listinám (niektorým nečitateľným) sa nedá vyjadriť. Namietli platnosť Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z dôvodu nesplnenia podmienky jej uzatvorenia podľa § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal, že bol žalovaným poskytnutý úver vo výške ako je uvedená v zmluve, čo tiež zakladá skutočnosť na neplatnosť samotnej zmluvy. Ide o zmluvu podľa zák.č. 258/2007 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom zmluva neobsahuje náležitosť - RPMN, ktorá spôsobuje bezúročnosť úveru, žalovaní už uhradili sumu 16.826,14 EUR, preto považujú žalobu za nedôvodnú.

3. V replike zo dňa 05.12.2018 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe, v ktorej pravdivo a úplne opísal rozhodujúce skutočnosti aj označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Suma poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 13.410,34 EUR predstavuje istinu žalovanej sumy, ktorá zodpovedá súčtu položiek, označených vo výpise z účtu odstúpeného medziúveru v špecifikácii položka „výplata medziúveru“ zo dňa 19.04.2007 vo výške 13.277,57 EUR, istina predstavovala základ pre výpočet úroku medziúveru 7,99% ročne. V zmysle čl. II Zmluvy sa žalovaná 1/ zaviazala do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 7,99% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 110,54 EUR a zároveň do nasporenia 40% cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 82,98 EUR, preto splátka vo výške 110,54 EUR bola zaúčtovaná na dohodnuté úroky medziúveru (7,99% ročne). Po tom, čo nastalo pridelenie cieľovej sumy, zaúčtovaním konta medziúveru s kontom stavebného úveru sa medziúver zmenil na stavebný úver. Stav medziúveru ku dňu pridelenia cieľovej sumy predstavoval 13.874,16 EUR (poskytnutý medziúver 13.410,34 EUR, nezaplatené úroky a poplatky 463,82 EUR) Dňa 31.12.2013 došlo k vyrovnaní medziúveru nasporenou sumou 7.063,98 EUR a stav medziúveru ku dňu pridelenia predstavoval 13.874,16 EUR, výška stavebného úveru predstavovala rozdiel, teda sumu 6.810,18 EUR, čo predstavovalo istinu pohľadávky. Dlžník sa v zmysle čl. II Zmluvy o úvere zaviazala stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7% ročne splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 145,22 EUR, dlžníkově vklady boli zarátavané v poradí: sankčné úroky, poplatky, úroky a istina. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje sumu 1.949,46 EUR a pozostáva z istiny 1.624,93 EUR, z nezaplatených úrokov zo stavebného úveru vo výške 125,53 EUR, nezaplatených poplatkov v sume 4,- EUR a poplatkov, ktoré si žalobca v spore neuplatňuje v sume 195,- EUR. K dokladom o úhradách žalovaného žalobca uviedol, že všetky platby zo strany žalovaných boli riadne zaúčtované a sú v žalobe zohľadnené. Žalobca predložil prílohy k žalobe vo formáte A4.

4. V duplike zo dňa 29.12.2018 žalovaní poukázali na skutočnosť, že v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sú zmluvne dohodnuté iné sumy či už poskytnutého medziúveru ako aj výšky stavebného úveru, žalobca tak nedodrжал podmienky dohodnuté medzi zmluvnými stranami, preto je zmluva neplatná s poukazom na § 40 ods. 1, § 43a ods.1 a § 44 Občianskeho zákonníka. Žalovaní mali záujem o sumu úveru 500.000,- Sk (16.596,96 EUR), ktorá suma však nikdy nebola žalovanými zo strany žalobcu poskytnutá, sám uvádza, že je to suma 13.410,34 EUR, zmluva sa teda oproti prijatému návrhu zmenila a mal byť žalovaným predložený nový návrh podľa § 44 ods. 2

Občianskeho zákonníka a novým prepočítaním parametrov úveru. Zmluva navyše neobsahuje žiadne číslo, pričom žalobca poukazuje na dve čísla úverov, v zmluve tieto dva úvery nie sú špecifikované, zmluva je nezrozumiteľná, nemožno presne špecifikovať, v akom bode sa zmluva týka „mediúveru“ a v akom „stavebného úveru“. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v spore. Zároveň žalovaní opravili sumu nimi doposiaľ zrealizovaných úhrad, ktorú uviedli v prvom vyjadrení ako sumu 16.826,14 EUR, správne mala byť uvedená celková suma zrealizovaných úhrad vo výške 18.264,16 EUR. Úver nebol žalovaným poskytnutý za účelom nadobudnutia nehnuteľností ani za účelom rekonštrukcie, žalovaní žiadali o spotrebiteľský úver na osobnú spotrebu. Žalovaní trvali na zamietnutí žaloby.

5. V ospravedlnení neúčasti na pojednávaní zo dňa 18.03.2019 žalobca požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 20.03.2019 na tunajšom súde z dôvodu pracovnej vyťaženia. Žalobca súhlasil, aby súd spor prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, mal za to, že všetky skutočnosti vyplývajú z ním predložených listinných dôkazov, ktoré žalobca predložil do sporu. K duplike žalovaných uviedol, že úverové prostriedky boli žalovaným poskytnuté vo výške 13.277,57 EUR z dôvodu, že žalovaní nepredložili požadované a úplné doklady účelového použitia, ktorých predloženie je podmienkou úplného vyplatenia úverových prostriedkov. Predložil žiadosť o úver bez záložného práva, kde účelom použitia úverových prostriedkov bola rekonštrukcia bytu, preto tvrdenia žalovaných, že úver nebrali za účelom rekonštrukcie bytu sú klamlivé. Žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

6. V reakcii zo dňa 18.04.2019 (na súdne pojednávanie zo dňa 20.03.2019) žalobca mal za to, že tvrdenia žalovanej 1/ sú zmätočné a zavádzajúce, predovšetkým ohľadom poskytnutej výšky 80% úverových prostriedkov, kde žalovaná 1/ tvrdí, že žalobca sa mal vyjadriť, že žalovaná nemusí zdokladovať úplné vyplatenie zostatku úveru. Žalovaná 1/ predložila doklady účelového použitia, avšak na základe záznamov z banky z 25.03.2010 pre úplné vyplatenie úverových prostriedkov bolo potrebné predložiť doklady ešte v sume 2.784,14 EUR, čo nebolo z jej strany uskutočnené. K tomu žalobca predložil list z 31.10.2011 adresovaný žalovanej 1/ spolu s doručenkou, kde žalobca žiada žalovanú o predloženie dokladov účelového použitia vo výške 2.784,14 EUR, aby mohla dočerpať úverové prostriedky do 100%. Žalobca má za to, že zmluva neobsahuje žiadne zneužívajúce zmluvné podmienky, nie je v rozpore so zákonom, zákon neobchádza, ani nie je v rozpore s dobrými mravmi, žalovaná 1/ nešpecifikuje v čom vidí rozpor so zákonom či dobrými mravmi, ide len o všeobecné, špekulatívne a nič nehovoriace obvinenia. Zmluva o úvere je platne uzatvorená a záväzok žalovaných je nepochybný. Hoci bol text zmluvy vopred pripravený zo strany žalobcu, žalovaní mali možnosť sa s ňou vopred oboznámiť a slobodne sa rozhodnúť, vyjadriť svoj súhlas so všetkými zmluvnými podmienkami tým, že zmluvu obaja vlastnoručne podpísali, išlo o ich dobrovoľné rozhodnutie. Tvrdenie žalovanej, že žalobca pred poskytnutím úverových prostriedkov neskúmal bonitu žalovaných nie je pravdivé, k čomu priložil listinné dôkazy.

7. Súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti žalovaného 2/ podľa § 180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca mal vedomosť o termíne ďalšieho súdneho pojednávania dňa 03.05.2019 zo súdnej zápisnice, ktorá mu bola doručená dňa 12.04.2019. Nepožiadaval o odročenie pojednávania.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej 1/, prednesom spoločného zástupcu oboch žalovaných, oboznámením s obsahom súdneho spisu sp. zn. 18Csp/80/2018 a to s listinnými dôkazmi, najmä žalobou, Zmluvou o mimoriadnom mediúvere a stavebnom úvere zo dňa 31.03.2007, výpisom z účtu konta mediúveru, výpisom z účtu zo zosplatneného stavebného úveru, výpisom z účtu stavebného sporenia, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 14.06.2017, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 07.09.2017, výpisom z Obchodného registra žalobcu, vyjadrením žalovaných z 05.11.2018 vrátane príloh, replikou z 05.12.2018, duplikou z 29.12.2018, ospravedlnením z neúčasti z 18.03.2019, Žiadosťou o úver bez záložného práva z 7.11.2006, listom žalobcu z 24.05.2007 a zo dňa 31.10.2011, potvrdením o príjme žalovanej 1/, výplatnými páskami žalovanej 1/, potvrdením o príjme žalovaného 2/ a jeho výplatnými páskami a ostatným obsahom súdneho spisu.

9. Z vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

9.1. Dňa 31.03.2007 žalobca ako veriteľ, žalovaná 1/ ako dlžník a žalovaný 2/ ako ručiteľ uzatvorili Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení žalobca poskytol žalovanej 1/ medziúver pod číslom XXXXXXXX 7 10 vo výške 500.000,- Sk. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj "Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby" (ďalej len "Všeobecné podmienky") sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver pod číslom XXXXXXXX 0 08 vo výške cca 300.000,- Sk. Presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení. V čl. II. zmluvy základom pre poskytnutie mimoriadneho medziúveru je uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení a uhradenie poplatku za uzatvorenie tejto zmluvy. Dlžník sa zaviazal pravidelne mesačne na účet zmluvy o stavebnom sporení vkladať 2500,- Sk (82,98 EUR) mesačne, výška úrokovej sadzby všetkých vkladov bola dohodnutá 2,00% ročne. Dlžník sa zaviazal splátiť poskytnutý mimoriadny medziúver vrátane úroku, výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru bola dohodnutá vo výške 7,99% ročne. Za spracovanie medziúveru bol dohodnutý poplatok vo výške 3500,- Sk (116,17 EUR), za vydanie biankozmenky poplatok vo výške 500,- Sk (16,60 EUR), za vedenie úverového účtu bol dohodnutý poplatok v zmysle platného Sadzobníka poplatkov, prvý poplatok vo výške 390,- Sk (12,95 EUR). Do nasporenia 40% cieľovej sumy sa dlžník zaviazal vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady vo výške 2500,- Sk (82,98 EUR) a do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 3.300,- Sk (109,54 EUR). K stavebnému úveru sa dlžník zaviazal uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne v pravidelných mesačných splátkach po 4.375,- Sk (145,22 EUR). V čl. II zmluvy ručiteľ (žalovaný 2/) písomným prehlásením prebral na seba záväzok voči veriteľovi ako ručiteľ. V čl. VI zmluvy bol dohodnutý úrok z omeškania pri stavebnom úvere vo výške 3% ročne a pri mimoriadnom medziúvere vo výške 5% ročne v prípade ak sa dlžník omešká so splátkou.

9.2. Finančné prostriedky boli žalobcom žalovanej 1/ vyplatené na medziúver dňa 19.04.2007 v sume 13.277,57 EUR. Na účet žalovanej 1/ prišli 20.04.2007 v sume 400.000,- Sk (13.277,57 EUR).

9.3. Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 14-06-2017 žalobca oznámil žalovaným 1/ a 2/, že ak neuhradia dlžné splátky do 30.06.2017, bude im zaslaná písomná informácia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslenou výškou dlhu a tento dlh bude vymáhaný prostredníctvom súdneho exekútora alebo súdnou cestou. Žalovanej 1/ a žalovanému 2/ bolo uvedené upozornenie doručené dňa 19.06.2017.

9.4. Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 07.09.2017 žalobca oznámil žalovanej 1/ aj žalovanému 2/, že ku dňu 07.09.2017 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru na základe predmetnej zmluvy, resp. príslušných všeobecných obchodných podmienok. Na základe uvedeného žalobca žiadal vrátenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva, ktorá k 07.09.2017 predstavuje sumu 1.949,46 EUR. Žalovaná 1/ ani žalovaný 2/ predmetné oznámenie v odbernej lehote neprezvali a vrátilo sa žalobcovi dňa 4.10.2017 a 5.10.2017.

9.5. Z nerozporovaných tvrdení žalobcu a z výpisu z účtu zo zosplatneného medziúveru vyplýva, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola na konte sporenia nasporená suma 7.063,98 EUR, ktorá bola zúčtovaná s kontom medziúveru.

9.6. Z výpisu z účtu žalovanej 1/ na č.l. 38 až 72 vyplýva, že doposiaľ žalobcovi na medziúver a stavebný úver žalovaná 1/ zaplatila sumu 18.015,19 EUR.

9.10. Zástupca oboch žalovaných na pojednávaní dňa 20.03.2019 opakovane poprel tvrdenia žalobcu. Poukázal na to, že už len žalobcom tvrdená suma úveru je rozporná, najprv to bolo 13.410,34 EUR, potom už len suma 13.277,57 EUR. Namietol, že zmluva o úvere je neplatná, nakoľko v nej nebolo dohodnuté plnenie, ktoré veriteľ nedodal a teda na poskytnutie finančných prostriedkov dal spotrebiteľovi ponížením sumy nový návrh, ktorý podľa Občianskeho zákonníka § 44 ods. 2 sa považuje za nový návrh a tento nebol z ich strany prijatý. To že finančné prostriedky boli nejaké poskytnuté žalovaným nezakladá ich povinnosť tieto finančné prostriedky nevrátiť, nakoľko ale už vrátili žalobcovi vyššiu sumu ako im bola poskytnutá, žiadajú žalovaní žalobu zamietnuť. Žalovaní zaplatili žalobcovi celkom na úvere doposiaľ sumu 18.264,16 EUR. Všetky splátky platila žalovaná 1/. Žalovaný 2/ úver neplatil. Žalobca predložil

súdu len listiny, ktoré sú len súkromnými listinami, ako aj žiadosť je len internou nejakou záležitosťou žalobcu a nepredložil, kedy, v akom čase boli ktoré údaje dopĺňané napr. príjem. Žalovaná 1/ tvrdí, že celý ten proces pri spisovaní žiadosť bol narychlo, niečo podpísali, nejakú žiadosť a prišli si pre vyhotovenú zmluvu. Čiže museli dokladovať nejaké príjmy, žalobca teda musí disponovať dôkazmi, že tú bonitu skúmal. Musí mať o tom doklady. Žalobca vôbec neskúmal bonitu a z ním predložených dokladov to ani nevyplýva. Žiadosť o úver (č.l. 105) žalovaní považujú za súkromnú listinu. V žiadosti sú popreškrávané sumy, ktoré mohli byť urobené kedykoľvek - tie korekcie, ide teda o listinu súkromnú, ktorá nič nepreukazuje. Ďalej žalovaní popierajú aj všetky tabuľky úhrad, ktoré nič nešpecifikujú, teda že kto platil, kedy platil, z akého účtu išli peniaze, sú taktiež vyhotovené len účelovo na toto konanie, aby sa žalobca mohol domáhať nejakého plnenia. Ide o súkromné listiny, v tabuľkách sú iné sumy ako tie, ku ktorým dospela žalovaná 1/ a máme tak za to, že nie sú postačujúce na preukázanie žalobného nároku. Samotná zmluva o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere by sa mala spravovať tak ako si ju podriadil žalobca Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom a zákonom o stavebnom sporení v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, v ktorom zákone nikde nie je zadefinovaný „mediúver“. Aby klient dostal stavebný úver, musel by sa dopracovať min. k 30% nasporenej sumy, pokiaľ túto sumu klient nemal, tak si ju musel odniekiaľ požičať, čo žalobca urobil tak, že poskytol klientovi vlastne úver zo svojich vlastných prostriedkov, z ktorých ten klient splácal len úroky 8% a nie samotnú istinu. Úrok bol síce zmluvne dohodnutý, ale tento princíp uzavretia mediúveru nemá žiadnu oporu v zákone a celá táto zmluva je v rozpore so zákonom. Pričom v samotnej žiadosti je uvedená suma 500.000,- Sk, v zmluve je uvedený mediúver vo výške 500.000,- Sk a v skutočnosti boli poskytnuté finančné prostriedky len vo výške tých 13.277,57 EUR. Na základe toho táto zmluva zaniká, pretože tie dohodnuté podmienky v zmluve neboli veriteľom splnené. Hovorí o tom aj § 53 ods. 4 písm. h) Občianskeho zákonníka. Dohodu ceny mediúveru v zmluve žalovaní považujú za neplatnú, pretože je vlastne neprijateľnou dohodnutou sumou, podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka mal prísť žalovaným nový návrh na sumu 400.000,- Sk a tento mal byť prijatý druhou stranou, taká zmluva by bola platná. Tiež niektoré články zmluvy samotnej sú neprijateľné a sú len v prospech veriteľa, konkrétne predmet a účel zmluvy - ods. 2 k tomu v zákone o stavebnom sporení § 11 ods. 1 je uvedený len úver, žiadny mediúver, a tento dodatok si tam doplnil žalobca sám, prakticky tým, že pripravoval túto zmluvu dopredu a klient nemal možnosť ovplyvniť zmluvu, spotrebiteľ predpokladal že banka bude konať v súlade so zákonom. Ďalej čl. 2 zmluvy k tomu: čo je cieľová zmluva podľa zákona o stavebnom sporení v tomto prípade išlo o 300.000,- Sk, toto ustanovenie v zmluve je preto nejasné, zle formulované, dá sa vykladať viacerými spôsobmi, pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné. Ani jednému klientovi nie je žalobcom vysvetlené to, že z tohto úveru splátkou nebude splácať istinu, ale len splátku úrokov, čo je absolútne nevýhodné pre spotrebiteľa. Ďalej čl. 5 bod 9 zmluvy k tomu: tu ide o ďalší dôkaz, žiadny metodický pokyn nebol poskytnutý ani k žiadosti ani k zmluve. V skutočnosti sám veriteľ vedel, že neposkytne 500.000,- Sk, takýto bod preto mal byť celý vylúčený. Ďalej čl. 6 zmluvy dlžník sa môže omeškať aj so splátkou pri tom mediúvere splátkou úrokov a predsa nemôže niekto kto spláca úroky, platiť ešte úroky z úrokov, to je neprípustné a § 566 Občianskeho zákonníka o tom hovorí. Celý čl. 6 je v rozpore so zákonom, pretože sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Čl. 7 všetky jeho body sú len ukázkou toho, že veriteľ si sám poistil nesplácanie úveru a z tohto článku nevyplývajú spotrebiteľovi vôbec žiadne práva s poukazom na § 53 ods. 4 písm. f) Občianskeho zákonníka. Tu nebola spotrebiteľovi za žiadnych okolností daná možnosť odstúpiť od zmluvy. Už len ak spotrebiteľ obdržal len 80% sumy, na ktorej poskytnutie sa veriteľ zaviazal, mal spotrebiteľ mať možnosť odstúpiť od zmluvy, ale žiadne takéto ustanovenie v tomto čl. neexistuje. K všeobecným obchodným podmienkam: nie je v nich žiadne ustanovenie, ktoré sa týka mediúveru. Čo je mediúver, akým zákonom sa spravuje. Platia preto vyslovene pre stavebné sporenie a stavebný úver, preto nemôže žalobca odôvodňovať svoj nárok z týchto všeobecných obchodných podmienok. K úroku uviedol, že mediúver mal byť úročený výškou 7,99 %. Zároveň pri tomto postupe spotrebiteľ mal splácať aj splátky na stavebné sporenie, ktoré bolo úročené úrokom 2%. To znamená, že žalovaní splácali 8%-tným úrokom úroky a 2% si šetrili na stavebnom sporení a po dobu splácania vlastne zaplatili 6%-tný úrok a kým sa celý proces uzavrel stavebným úverom z istiny úveru nič nezaplatili, práve naopak mediúver narastal a vôbec neklesal. Splátky istiny neboli nikde ponížované, teda celý tento proces je vykonštruovaný bankou pre svoj vlastný prospech. V roku 2007 bol účinný zákon č. 634/1992 Zb. ktorý hovoril o tom, že spotrebiteľ nesmie byť zavádzaný a klamaný zo strany dodávateľa alebo podnikateľa (§ 8 ods. 1 cit. zákona). Tento § bol v danom prípade absolútne naplnený. Niektoré ustanovenia zmluvy boli dvojzmyselné, žalobcom boli zamlčané skutočné náklady, ktoré mali vzniknúť na základe tejto zmluvy. Žalovaní trvajú na tom, že zmluva je neplatná, žalobca tiež neuniesol dôkazné bremeno, predložil len súkromné listiny, ktoré nie sú verejnými listinami, s poukazom na § 205 CSP. Žalobca má možnosť predložiť dôkazy, hoci žalovaní popierali skutkové tvrdenia už vo svojich písomných vyjadreniach a

žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal odkiaľ chodili peniaze, kam prišli, nepredložil žiadne účty, žiadne výpisy, takže neunesol dôkazné bremeno. Na pojednávaní dňa 03.05.2019 spoločný zástupca oboch žalovaných uviedol k podaniu žalobcu z 25.04.2019, že žalobca opäť nedoložil všetky dôkazy, na ktoré sa odvoláva, predložil výplatné pásky a ostatné listiny, ktoré sú v inom jazyku, nie je možné sa k nim vyjadriť. K listine, ktorú predložil žalobca - list z 31.10.2011 je priložená doručenka, ktorá vôbec nepreukazuje to, že obsahom doručovanej zásielky bol práve tento list, žalobca opäť neunesol dôkazné bremeno. Nepredložil ani list zo 25.03.2010 na ktorý sa odvoláva. Ide len o strohé konštatovanie žalobcu, že zmluvy sa musia dodržiavať a ak ich niekto poruší, má znášať s tým spojené negatívne následky. Je zrejmé, že zmluva znela na sumu 500.000,- Sk, ktorú žalovaní nikdy od žalobcu neobdržali, zmluvu v časti dojednania o výške ceny úveru žalovaní považujú za neplatnú. Žalovaní popierajú žalobcom v žiadosti uvedené ich čisté mesačné príjmy a všetky náklady, z predmetných výplatných pásek nie je zrejmé, že žalovaná 1/ mala taký čistý mesačný príjem, pretože tieto výplatné pásky sa mali spočítať a priemerovať a nie odpísať z nich najvyššiu sumu, rovnako je to aj s ručiteľom. Žalovaný 2/ bol dotazovaný či má vedomosť o takejto žiadosti, pričom on sám povedal, že nikdy v živote takúto žiadosť nepodpísal, prišiel a len podpísal zmluvu o medziúvere. K neplatnosti zmluvy zástupca žalovaných poukázal na zmluvu, konkrétne čl. VII. (Odstúpenie od zmluvy) kde každý jeden bod je vyslovene len v prospech žalobcu, pričom ide o spotrebiteľskú zmluvu. Navyiac, ak žalobca tvrdí, že musí byť preukázaná účelovosť úveru, a žalovaná žiadnym spôsobom nedokladovala finančné prostriedky, ktoré čerpala a žalobca ju vyzval na zdokladovanie len k sume 2.784,14 EUR tak pokiaľ žalobca potreboval zdokladovať len takúto sumu a nie celú túto sumu 400.000,- Sk (13.277,57 eur), tak potom mal žalobca preukázať, že nejaké doklady k tejto sume žalovaná dala, čo nepreukázal. Veď žalobcovi museli chýbať doklady aj na zvyšných 11.000,- EUR a tým pádom podľa zmluvy jej mohli poukázať ostatných 20%. Žalovaná 1/ finančné prostriedky ako sa vyjadřila už na minulom pojednávaní použila na oblečenie a všetky materiálne veci, ktoré im zhoreli, nešlo o žiadne stavebné úpravy, ale veci bežnej potreby. Tieto peniaze boli čerpané za týmto účelom, absolútne sa to netýkalo nehnuteľnosti. Žalovaná 1/, aby nemusela zdokladovať stavebné úpravy išla k žalobcovi, boli jej poskytnuté prostriedky ako spotrebiteľský úver, od začiatku považovala tento úver za spotrebiteľský. Žalobca nepredložil dôkazy, na ktoré sa obracia vo svojich tvrdeniach. Žalovaní žiadali žalobu pre neunesenie dôkazného bremena zamietnuť.

9.11.Žalovaná vo výsluchu na pojednávaní dňa 20.03.2019 uviedla, že od žalobcu dostala možnosť si zobrať úver, s tým, že nemusím ručiť ničím ani to vydokladovať, že to bude vlastne ako spotrebiteľský úver. Pracovníčka žalobcu jej vtedy povedala, že keď nevyčerpá celú tú sumu, čo jej bola ponúknutá, tých 500.000,- Sk, že by si zobrala len 400.000,- Sk. Ona mala záujem o 400.000,- Sk, pričom žalobca jej tvrdil, že suma musí byť tých 500.000,- Sk, aby to nemusela vydokladovať. K tvrdeniu žalobcu o tom, že žalovaným bolo poskytnutých len 13.277,57 EUR z dôvodu, že nepredložili požadované a úplné doklady účelového použitia, ktorých predloženie je podmienkou úplného vyplatenia úverových prostriedkov uviedla, že nič nedokladovala, pretože žalobca tvrdil, že to nemusí dokladovať. Tieto informácie jej boli poskytnuté vtedy, keď sa išla informovať k žalobcovi či jej poskytnú úver. Je pravdou, že v júni 2017 prestala splátky splácať. Mala totiž pocit, že to už mám vyplatené. Žiadala od žalobcu k tomu doklady, tieto jej však neposkytli. Sumu úveru použila na to, že vyhoreli a potrebovala začal odznova, na zariadenie a pod.. V ostatnom sa pridržala písomného vyjadrenia k žalobe a prednesu svojho zástupcu.

10. Po právnej stránke súd vec posúdil podľa týchto ustanovení:

10.1.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.2.Podľa článku VIII. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 1. právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom a zákonom č.310/92 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších noviel a Všeobecnými podmienkami pre zmluvu o stavebnom sporení.

10.3.V zmysle Úvodných ustanovení Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, Stavebná sporiteľňa vydáva v súlade s právnymi normami platnými na území Slovenskej republiky, tieto Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej VPSS), ktorými upravuje vzťahy medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom v súlade so zákonom č.483/2001 Z.z. o bankách v

platnom znení (ďalej len Zákon o bankách) a zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení (ďalej Zákon).

10.4.V zmysle čl. I bod 2. a 3. časť A) Všeobecných podmienok, zmluva musí byť uzatvorená písomnou formou na určitú cieľovú sumu a konkrétnu tarifu sporenia. Predmetom zmluvy je záväzok stavebného sporiteľa na základe pravidelného sporenia nasporiť zmluvne dohodnutú sumu a jeho nárok na poskytnutie stavebnou sporiteľňou nevyplývajúceho stavebného úveru v súlade so Zákonom a VPSS.

10.5.Po splnení zákonných a zmluvne dohodnutých podmienok poskytne stavebná sporiteľňa z Fondu stavebnému sporiteľovi stavebný úver alebo medziúver. Úverový vzťah vzniká na základe samostatne uzatvorenej zmluvy o stavebnom úvere, resp. medziúvere a stavebnom úvere (čl. XIV. bod 1a 5Všeobecných podmienok).

10.6.Podľa čl. XVII. body 1. a 2. Všeobecných podmienok, úver zo stavebného sporenia poskytuje stavebná sporiteľňa s ročnou úrokovou sadzbou. Úročenie istiny stavebného úveru začína dňom čerpania stavebného úveru alebo jeho časti.

10.7.Podľa čl. XIX bod 3 písm. b) zmluvy veriteľ môže jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky stavebnej sporiteľne zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľne v lehote, ktorú ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru.

10.8.V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10.9.Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

10.10.V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10.11.Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

10.12.Podľa Čl. 8 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10.13.Podľa Čl. 15 ods. 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

10.14.Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

10.15.Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

10.16.Podľa § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

10.17.Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

10.18.Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

11. Strany sporu sú povinné prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky. Sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaného dokazovania. Strany sporu majú v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, preto žalobca v záujme dosiahnutia úspechu v konaní musí sám uviesť skutočnosti, odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému a o týchto skutočnostiach poskytnúť dôkazy. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Následky v spore potom nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neunesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech.

12.Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol. Súd dospel k záveru, že zo žalobcom v spore predložených resp. označených dôkazov nevyplývajú ním tvrdené skutočnosti a nepreukázal tak dôvodnosť podanej žaloby. Žalobca v žalobe tvrdil, že poskytol žalovaným medziúverové prostriedky v sume 13.410,34 EUR, následne v podaní z 18.03.2019 už tvrdil, že žalovaným boli poskytnuté úverové prostriedky len vo výške 13.277,57 EUR a to z dôvodu, že žalovaní nepredložili požadované a úplné doklady účelového použitia, ktorých predloženie je podmienkou úplného vyplatenia úverových prostriedkov. Uvedené tvrdenie žalovaní rozporovali. Taktiež v spore tvrdil, že účelom použitia úverových prostriedkov bola rekonštrukcia bytu, k čomu predložil ako dôkaz žiadosť o úver bez záložného práva (č.l. 105 spisu). Tieto tvrdenia žalovaní rozporovali keď tvrdili, že úver nebol poskytnutý v sume dohodnutej v zmluve o úvere 500.000,- Sk (16.596,95 EUR), ale len v sume 13.277,57 EUR a bol čerpaný ako spotrebiteľský úver na zabezpečenie chodu domácnosti po požiari v domácnosti žalovanej 1/ s tým, že žalovaná 1/ bola žalobcom ubezpečená, že nemusí čerpanie finančných prostriedkov žalobcovi vydokladovať. Žalovaná 1/ namietala, že žalobca jej už pri podpise zmluvy tvrdil, že nebude musieť nič dokladovať, keďže žalovaná 1/ ani neplánovala rekonštruovať domácnosť, ale chcela poskytnuté finančné prostriedky použiť výlučne na zaobstaranie vecí osobnej potreby, vecí nevyhnutných pre chod domácnosti v dôsledku vzniknutého požiaru. Žalovaná 1/ sa bránila, že suma 13,277,57 EUR jej bola žalobcom poskytnutá bez toho, aby musela žalobcovi dokladovať účelovosť použitia finančných prostriedkov. Žalobca tvrdí, že žalovaná 1/ predložila doklady účelového použitia, avšak na základe záznamov z banky z 25.03.2010 pre úplné vyplatenie úverových prostriedkov bolo potrebné predložiť doklady ešte v sume 2.784,14 EUR, čo nebolo z jej strany uskutočnené, preto jej nebol poskytnutý úver vo výške dohodnutej v zmluve. Uvedené tvrdenie žalobca nepreukázal. Súd má za to, že hoci žalobca v spore predložil list zo dňa 24.05.2007 (č.l. 107 spisu), v ktorom vyzval žalovanú 1/ na doplnenie podkladov a to dodací list k faktúre č. 15/07 od TEMPO LKW a list z 31.10.2011 (č.l.135 súdneho spisu), adresovaný žalovanej 1/, v ktorom uvádza, že v zmysle listu z 25.03.2010 ju žiada o predloženie dokladov účelového použitia vo výške 2.784,14 EUR, neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovanej 1/ bol poskytnutý úver na rekonštrukciu bytu ani svoje tvrdenie riadne nepreukázal predložením dokladov k sume vyplatenej na

mediúver dňa 19.04.2007 vo výške 13.277,57 EUR, za stavu, že žalovaná 1/ v spore tvrdí, že žiadne doklady žalobcovi nepredkladala za účelom poskytnutia úveru a že v skutočnosti mala záujem len o sumu 400.000,- Sk, nie o sumu úveru, uvedenú v zmluve t.j. 500.000,- Sk. Žalobca podľa názoru súdu dostatočne nepreukázal ani účel poskytnutého úveru v zmysle čl. I. bod 2 Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ak žalovaná 1/ v priebehu celého sporu tvrdila, že od žalobcu čerpala spotrebiteľský úver. S poukazom na uvedené ako aj na § 2 ods. 2 písm. a) zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

13.Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné.

14.Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

15.Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

16. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ je v zmysle § 2 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere, preto musí spĺňať náležitosti ustanovené týmto zákonom v § 4 ods. 2 v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy. Absencia niektorých týchto náležitostí má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takouto náležitosťou je podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve, ktorá náležitosť, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Žalovaní 1/ a 2/ o.i. v konaní namietali, že údaj o priemernej hodnote (RPMN) nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený (vyjadrenie k žalobe č.l. 36 spisu).

18. Je zrejmé, že Zmluva o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere z 31.03.2007 ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzavretá medzi stranami tohto sporu neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy a poskytnutý úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaní tak boli povinní vrátiť žalobcovi len skutočne poskytnutú sumu spotrebiteľského úveru, teda sumu 13.277,57 EUR. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalovaní doposiaľ uhradili žalobcovi sumu 18.015,19 EUR, čo vyplynulo z výpisov z účtu, ktoré v spore predložila žalovaná 1/. Aj z tohto dôvodu súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca reálne poskytol žalovanej 1/ ako dlžníkovi úver vo výške 13.277,57 EUR. Keďže žalovaná 1/ na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa považuje za vyššie uvedených dôvodov za bezúročnú a bez poplatkov zaplatila žalobcovi sumu 18.015,19 EUR, pričom reálne čerpala sumu 13.277,57 EUR, žalobca nemá platný právny titul na zaplatenie žalovanej sumy 1.754,46 EUR s uplatneným príslušenstvom, preto súd žalobu zamietol.

19.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20.Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21.O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní úspešní, keď súd žalobu v celom rozsahu zamietol a preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu ich čistého úspechu, t.j. 100 %. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.